

Rozwiązanie układu równań sprowadzać się będzie do rozwiązania układu $Ay = b$. Można zauważyć, że macierz A ma pewną stałą postać zależną od h . W dodatku jest to macierz podobna do macierzy **trójdagonalnej** która dodatkowo posiada niezerowy element w pierwszej kolumnie oraz ostatnim wierszu co komplikuje obliczenia.

$$\frac{y_{n-1} - 2y_n + y_{n+1}}{h^2} + y_n = 0$$

$$y_{n-1} + (h^2 - 2)y_n + y_{n+1} = 0$$

$$y_0 = 1$$

$$y_0 + y_{N-1} - 2y_N = 0$$

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & \cdots & 0 \\ 1 & h^2 - 2 & 1 & \cdots & 0 \\ 0 & 1 & h^2 - 2 & \ddots & \vdots \\ \vdots & \vdots & \ddots & \ddots & 1 \\ 1 & \cdots & \cdots & 1 & -2 \end{bmatrix} y = \begin{bmatrix} y_0 \\ y_1 \\ y_2 \\ y_3 \\ \vdots \\ y_N \end{bmatrix} b = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \end{bmatrix}$$

Jednak macierz bardzo prosto można sprowadzić do macierzy **trójdagonalnej** wykonując pewne przekształcenia. Zauważmy, że $y_0 = 1$ równanie ostatniego wiersza ma postać

$$1 + y_{N-1} - 2y_N = 0$$

$$y_{N-1} - 2y_N = -1$$

Teraz macierz oraz wektory mają postać:

$$A = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & \cdots & 0 \\ 1 & h^2 - 2 & 1 & \cdots & 0 \\ 0 & 1 & h^2 - 2 & \ddots & \vdots \\ \vdots & \vdots & \ddots & \ddots & 1 \\ 0 & \cdots & \cdots & 1 & -2 \end{bmatrix} y = \begin{bmatrix} y_0 \\ y_1 \\ y_2 \\ y_3 \\ \vdots \\ y_N \end{bmatrix} b = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \\ \vdots \\ -1 \end{bmatrix}$$

Po przekształceniach zastosować możemy dokładnie ten sam algorytm do w zadaniu NR3

Zaimplementowanie samej macierzy A staje się bardzo proste. Istotnym elementem jest jednak nie zapewnianie nadmiernej ilości pamięci. Macierz trójdianonalną przechowywać możemy w formie 3 wektorów.

$$c_{i,j+1} = [0, 1, 1, \cdots 1]$$

$$d_{i,j} = [1, h^2 - 2, h^2 - 2, \cdots h^2 - 2, 1]$$

$$b_{i+1,j} = [1, 1, 1, \cdots 0]$$

Aby uniknąć liczenia macierzy odwrotnej które zajęło by czas $O(n^3)$

$$y = A^{-1}b$$

Można zastosować algorytm Thomasa w celu zoptymalizowania faktoryzacji macierzy

- Faktoryzacja LU macierzy **trójdzielnej** dokonana zostanie w czasie $O(n)$

```
In [ ]: #Procedura faktoryzacji:
for i in 2:n
    factor = v2[i-1] / diagonal[i-1]
    diagonal[i] -= factor * v1[i-1]
    v1[i-1] = factor
end
```

Następnie znając już macierze L oraz U zapisane w formie wektorowej algorytmem **forward substitution** oraz **backward substitution** obliczam wektor wartości według wzorów :

$$Lx = b$$

$$Uy = x$$

Całociowe rozwiązanie takiego układu ma złożoność $O(n)$